

denne Egn er der i flere Aar bevilget Penge til Kirker og ny Præsteembeder, saaledes i Bording Sogn, Kristianshede, hvor der er bevilget Løn til en Præst ved Bording Kirke; der er bevilget en Kirke i Engesvang, hvortil en Del af Bording Sogn skulde høre o. s. v. Personlig kunde jeg have Øyst til at gøre en Bemærkning angaaende disse stadig genkommende Bevillinger til ny Præsteembeder. Det har i mange Aar været min Betragtning — og jeg tror, at det har været en Betragtning, som har været delt af Flertallet her i Salen — at Kirkens Midler maa kunne slaa til til at lønne de ny Præster. I sin Tid havde man jo den Tro, at der, naar vi kom til en Præstelønningslov, vilde kunne spares saa betydelige Beløb, at der kunde samles Summer til ny Præsteembeder, hvor saadanne tiltrænges. Med Præstelønningsloven har det imidlertid lange Udsigter, og det kan ogsaa være, at de økonomiske Udsigter ere af den Bestaafenhed, at der ikke bliver Tale om at spare noget; det ved jeg ikke. Endelig har jeg ment, at der ud af de Midler, som klippes fra de større Præsteembeder for at overføres til Stiftsmidlerne og anvendes til Forbedring af de mindre Præsteembeder, kunde tages nogle Beløb til ny Præsteembeder. Men da ogsaa dette har fundet sin Afgørelse ved de Afstemninger, som have fundet Sted i tidligere Aar, er der altsaa nu, synes jeg, naar man vil oprette ny Embeder, ingen anden Udvej, end at man bliver nødt til direkte at søge til Statskassen. Det er dog rimeligt, at man ikke gaar dertil i større Udstrækning, end man saa godt som er nødt til, og hvor Forholdene ligefrem meget stærkt opfordre dertil. Og dette kan ogsaa være en af Grundene til, at man udflyder nogle af disse Forslag, hvor man mener, at det er forsvareligt. — Jeg skal nu gaa over til at omtale Forslaget om Oprettelse af et Præsteembede i Albæk-Boer Sogn oppe i Vendsyssel og en Kirke i L yngsaa tilligemed en Præstebolig i Boer. Alt dette har Udvalget foreslaaet nægtet. Ganske vist var der nogen Stemning for at bevilge en Kirke i L yngsaa, idet man gik ud fra, at de nuværende Indtægter til Embedet Albæk-Boer kunde have strakt til til to Præster eller i alt Fald til en Præst og en Kapellan. Men da den højtærede Minister var af en anden Mening og ikke mente, at en saadan Ordning vilde være forsvarelig, og vi altsaa ikke kunde trænge igennem med vor Opfattelse, blev Følgen den, at vi ogsaa have indstillet L yngsaa Kirke til Nægtelse. — Endvidere er der nægtet et Beløb af 1,900 Kr. til et nyt Præsteembede i Borris og Gammelstrup Menig-

heder i Viborg Stift, 9,000 Kr. til en Præstebolig og 14,000 Kr. til en Kirke i Sparkær. Forholdet obre i denne Menighed er af en dobbelt Natur. Det er nemlig 2 tresogns Menigheder, man vil omordne, saaledes at der bliver 3 tofogns Menigheder ud deraf. Det er meget smaa Sogne, og det er dog et Spørgsmaal, om det kan siges at være paatrængende nødvendigt at omordne disse Sogne, saa at man faar lavet tre Menigheder ud af to; navnlig kunde der være stærk Opfordring til at vente saa lang Tid, at der virkelig blev opsamlet nogle Penge af Stiftsmidlerne, af de Tiender, som nu gaa ud af disse Menigheder til Indrettelse af ny Embeder. Det andet Spørgsmaal er, om Kirken skal flyttes over til Sparkær, og hvor stor en Sum der skal bevilges af Statskassen dertil. Det forekommer mig — og jeg tror, at den samme Mening var herskende i Udvalget — at der forlanges ydet for meget her fra Statskassens Side, og at Kirketiendejerne slippe alt for let ved kun at lægge et mindre Beløb til og saa levere Materialerne fra den gamle Kirke til den ny Kirke. Vi maa huske paa, at Kirketienderne i sin Tid ere lagte til Kirkerne, for at disse kunde blive tilbørlig vedligeholdte i Tidens Løb af disse Tiender, og det har ikke været ment saaledes, at de private Tiendejere skulde have Tienden for deres egne Kommer, saa at de blot nødvendigt skulde vedligeholde Kirken, men derimod, naar der engang i Tidens Løb forekom meget store Reparationer, skulde kunne sige: Nu kan Tienden ikke slaa til, og saa søge vi til Statskassen. Meningen har dog været den, at i de gode Tider burde Kirketiendejerne — hvad enten det nu er private Personer eller hele Sognets Befolkning — lægge sig Midler op for i sin Tid, naar større Bekostninger bleve nødvendige, at kunne træde til og udrede, hvad der fordredes. — Endelig foreslaa vi at nægte en Kirke i Hadsund. Om denne Kirke maa jeg for mit Vedkommende sige, at jeg finder, at der ad frivillig Vej virkelig er vist stor Offervillighed, og jeg tror ogsaa, at jeg paa Udvalgets Vegne kan sige, at Nægtelsen i Birtelig-heden her kun betyder en Udskydelse.

Paa den anden Side ere vi gaaede ind paa adskillige af de Forslag, som ere opførte paa Finansloven angaaende ny Præsteembeder og ny Kirker. Blandt andet skal jeg der først nævne et Kapellani i Esbjerg. Paa Finansloven foreslaas der bevilget til den ny Kapellan i Esbjerg 2,000 Kr., desuden skulde Kapellanen nyde en Offerdag af Menigheden og en Part i Offer og Accidenjer. Den nuværende Sogne-